

1885-04-10

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 5 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10267>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΖΑΤΥΕΙΕ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Β.

ΑΡΙΘ. 57

Συνδρομή υποχρεωτική ετησία προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.
Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σαὶ προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἄργα θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

10, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1885.

ΚΥΡΙΟΙ ΠΕΠΑΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΜΑΣ.

Τάβαλα πιά μαζή σας καὶ δὲν ξεύρω ποιοὶ διάβηλοι χειρότεροι πὸ μᾶς (ἀμφοτέρους δηλαδὴ) θὰ λάβουν τὴν τόλμην νὰ μβούν 'ς τὸ μέσον νὰ μᾶς συμβιβάσουν χωρὶς νά λθουν 'ς τὴν ἀνάγκην νὰ τρέχουν μακρὰν πὸ μᾶς σταυροκοπούμενοι. Τάβαλα λέγω μὲ 'σᾶς, καὶ ξεύρω ὅτι μὲ κκὰ κεφάλια θὰ πλέξω (δηλαδὴ στρυφνά) ἀλλὰ τόσον τόσον δὲν σᾶς φοβοῦμαι, καὶ μὴ πρὸς ἑαρος. Τὸ τρομερὸν πυρὸ βολὴν μου Σ ἄ ν σ ἐ π ῶ ζυμωμένον ἀπὸ τὸ μέταλλον, ὀ ρ θ ῶ ς, καὶ γεμισμένον ἀπὸ φαρμακερὰ σφαιρίδια τ ἦ ν ἄ λ ἦ θ ε ι α ν, καταβάλλει καὶ γίγαντας καὶ Μαγδῆδας καὶ ἀγρίους καὶ ἀνθρωποφάγους καὶ ἰδλους τοὺς ἀνθρώπους. Θεσατε κατὰ γραμμὴν τὰς δυνάμεις μου ταύτας « Σ ἄ ν σ ἐ ' π ῶ ὀ ρ θ ῶ ς τ ἦ ν ἄ λ ἦ θ ε ι α ν καὶ θὰ ἐννοήσητε ἀμέσως ὅτι θὰ σᾶς καταβάλω μὲ τὴν πρώτην βολήν. Μόνον οἱ Ἄγγλοι δὲν καταβάλλονται μὲ τέτοιαις δυνάμεις διότι εἶνε ὄλοι σίδηρον, καὶ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω των. Λάβετε λοιπὸν τὸν θώρακά σας καὶ ἰδοὺ εἶμαι ἔτοιμος . . . Τί ; . . . θὰ σταθῆτε παρὰ τὸν σκοπὸν ἵνα μὴ ἐληθῆτε ; Προσεξατε καλῶς διότι στρατὸς μου εἶνε ὁ λαός, καὶ ὁ λαός δὲν χωρατεύει.

Θέλω νὰ μάθω εἰς τί ὠφελεῖ ἡ παιδεία σας ὅταν τὴν μεταχειρίζεσθε μόνον καὶ μόνον πῶς νὰ νερδήσητε περισσότερα διὰ

νὰ ἀπολαύητε πᾶσαν εὐχαρίστησιν καὶ νὰ ζῆτε μὲ ἄνεσιν, καὶ τὸν λαὸν νὰ τὸν ἀποστρέψῃτε ὡς ψωραλέον πρόβατον, καὶ νὰ θεωρῆτε ἐντροπήν σας νὰ ἀνακατύνεσθε μέσῳ 'ς αὐτόν ; Διότι τάχα εἴχετε σεις τοὺς τρόπους, ἢ οἱ γονεῖς σας, καὶ ἐσπουδάσατε καὶ ἐμορφώθητε καὶ ἐγίνετε ε ὕ γ ε ν ε ῖ ς, ὁ δὲ δυστυχὴς λαός ἀγωνιζόμενος πῶς νὰ γεμίση τὴν κοιλίαν του, τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν κατῴθησε, δὲν εὔρε καθόλου καιρὸν νὰ γεμίση τὸν νοῦν του, πρέπει νὰ τὸν ἀφήσητε νὰ σύρηται εἰς τὸ χάος καὶ νὰ κυλήται μέσ' 'ς τὴν ἀμάθειάν του διὰ νὰ σᾶς θαυμάζῃ σᾶς πὸ μακρὰ ; Καὶ ὅταν, ὡς ἐκ τῆς παιδείας σας, σχηματίσητε μίαν καλὴν ἰδέαν, μίαν καλὴν ἐνέργειαν, μίαν καλὴν πράξιν πρὸς ὠφέλειαν τῆς πατρίδος σας, πῶς εἶνε δυνατόν ν' ἀσπασθῆ αὐτὴν καὶ ὁ λαός καὶ νὰ συμπράξῃ μαζή σας διὰ νὰ νατορθωθῆ ἡ ὠφέλιμος ἰδέα σας, ὅταν αὐτὰν δὲν τὸν ἔχετε προδιατεθειμένον καὶ παιδαγωγημένον εἰς τὸ νὰ αἰσθανθῆ τὴν πραγματικὴν ὠφέλειαν τοῦ σκοποῦ σας ; Καὶ ὅταν ὁ λαός δὲν συμπράττῃ μαζή σας τί δύνασθε εἶς νὰ πράξητε ; Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἡ παιδεία σας καὶ ἡ μόρφωσίς σας δὲν δύναται μόνη της νὰ ὠφελήσῃ οὐδὲ τὴν πατρίδα σας. Καὶ ἔπειτα λέγετε—τί νὰ κάμῃς ἀδελφέ ; ἐγὼ τοὺς εἶπα ἔτσι τὰ γένην' ἔτσι κ' ἐκεῖνοι δὲν ἤκουσαν· μήπως δύναμαι νὰ τὸ κάμω μόνος μου ; Καὶ μὲ τοῦτο

μένετε ἄρκετὰ εὐχαριστημένοι ὅτι τάχα ἐκάμετε τὸ χρέος σας. Δὲν εἶν' ἔτσι κύριοι ! εἰσθε πολὺ ἠπατημένοι· καὶ μ' ὄλον ὅτι τὸ ξεύρετε, καὶ σεις, κάμνετε ὅμως πῶς δὲν τὸ ξεύρετε. Εἰς τί χρησιμεύει ἡ παιδεία καὶ προκοπὴ σας ὅταν δὲν δύνασθε νὰ διαδώσητε καὶ νὰ καθαρθώσητε νὰ παραδεχθῶσιν ὄλοι τὴν καλὴν ἰδέαν σας ;

—Μὰ μήπως ἡμεῖς—θὰ μὲ πῆτε—θὰ γίνωμεν διδάσκαλοι τοῦ λαοῦ ; —Μάλιστα Κύριε ! Ἔτσι ἀδίκως θέλετε νὰ καυχᾶται ἡ πατρίς σας ὅτι ἔχει πεπαιδευμένους καὶ προκομένους ; Ὁ Θεός καὶ ἡ πατρίς σας σᾶς ἔδωκε 'ς τὸ χεῖρ μίαν μεγάλην λαμπάδα ἀναμμένην· πρέπει νὰ τὴν κρατῆτε καὶ νὰ τὴν καμαρώνητε σεις μόνον ; δώσατε καὶ εἰς τὸν λαὸν νὰ ἀνάψῃ κ' ἐκεῖνος τὸ κηρί του, καὶ κατὰ τὸ κηρί του ἄς πάρῃ ἕλαστος ἔσον φῶς δύται. Μήπως θὰ ἐλαττωθῆ κατόπιν τὸ φῶς τῆς λαμπάδας σας ; νομίζω ὄχι.

Βλέπετε ὅτι 'ς αὐτὰς τὰς πονηρὰς ἡμέρας μάλιστα πρέπει τὸν λαὸν νὰ τὸν ἔχωμεν ὄλον συνδεδεμένον μὲ τὴν ὁμόνοιαν καὶ μὲ τὴν ἔνωσιν ὥστε ἡ φωνὴ του νὰ ἦνε φωνὴ ὄχι μόνον τῆς Κυβερνήσεως παρὰ καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅμως εἶνε ἑξάπολυτος καὶ δὲν ξεύρει οὐδὲ ποῦ πάγει οὐδὲ ποῦ ἔρχεται. Εἶνε κατὰστασις αὐτῆ, ὁ λαός νὰ ἦνε σῶμα νεκρὸν σεις δὲ οἱ ὅποιοι εἰσθε ψυχὴ νὰ τὸ ἔχετε ἀκίνητον ;

Κοντά εις τὴν φροντίδα τὴν ὁποίαν ἔχομεν νὰ σπουδάσωμεν καὶ νὰ μορφώσωμεν τὰ τέκνα μας, δὲν πρέπει νὰ χωρίσωμεν καὶ τὴν φροντίδα νὰ μορφώσωμεν ὅσον εἶνε δυνατόν καὶ νὰ ἀναπτύξωμεν κομμάτι καὶ τὸν λαὸν ὁ ὁποῖος εἶνε ἄνθρωπος τέλειος διὰ νὰ τὸν ἔχωμεν συνεργόν μας εἰς κάθε καλὸν ἔργον ;

— Ἀλλὰ μὲ ποῖον τρόπον δυνάμεθα νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ; — Διὰ τῶν σχολείων τοῦ λαοῦ. — Καὶ ποῖα εἶνε τὰ σχολεῖα τοῦ λαοῦ; — Ἐὰν Ἀναγνωστήρια.

Ἐπὶ ἕνα μῆνα εἰς δυστυχημένους χρόνους μία εὐτυχισμένη ἐποχὴ, ποῦ εἶχε αἱ πόλεις τῆς Κύπρου εἶχον Ἀναγνωστήρια καὶ καθὲ ἐσπέρας ἐγέμιζον ἀπὸ ἀνθρώπων μεταξύ τῶν ὁποίων πολλοὶ δὲν ἤξευραν οὐδὲ γράμματα καὶ ὅμως ἐχάιροντο νὰ ἀκούουν τοὺς γραμματισμένους καὶ τοὺς σπουδαμένους νὰ ἀναγινώσκωσι, νὰ συζητοῦν καὶ νὰ ἀναπτύσσουν διάφορα ὠφέλιμα πράγματα καὶ ἀνεχώρουν μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν εἰς τὰς οἰκίας των περιμένοντες μετὰ χαρᾶς τὴν ἄλλην ἐσπέραν νὰ πᾶν πάλιν νὰ ἀκούσων, νὰ ἐνοήσων, νὰ μάθων πράγματα ποῦ δὲν ἤξευραν. Ἐν Λευκωσίᾳ ὅταν κατὰ πρῶτον ἐσυστήθη τοιοῦτον τῆ πρωτοβουλία καὶ ἐνεργεία τοῦ κ. Πασχάλη Κωνσταντινίδου (περὶ τὸ 1867 ἂν καλῶς ἐνθυμούμεθα) ὑπῆρξάν τινες τῆς παλαιᾶς ζύμης ἄνθρωποι, οἵτινες ἀγνοοῦντες κατ' ἀρχὰς τὸ ὠφέλιμον τοῦ πράγματος, ἠνκνιώθησαν, κατηγοροῦσαν, ἀντίπραξαν, διὰ νὰ καταστρέψωσι τὸ φωτοφορον ἐκεῖνο νήπιον εἰς τὰ σπάργανά του, καὶ ὅμως ὅτε μετ' οὐ πολὺ εἶδον ὅτι πρὸς τὰς ἄλλας πνευματικὰς ὠφελείας ὠφελούντο καὶ ἡθικῶς τὰ τέκνα των, διότι ἀντὶ νὰ τρέχουν εἰς ἄλλα διεφθαρμένα καταγῶγια, συνετρωρεύοντο καὶ ἀνεγίνωσκον εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον, οὐ μόνον ἐτεγράφησαν καὶ ἐκεῖνοι συνδρομηταί, παρὰ ἐδέχθησαν καὶ τὰς τιμητικὰς θέσεις τὰς ὁποίας οἱ νέοι εὐσεβᾶτως τοῖς προσέφερον. Δὲν παρήλθε δὲ πολὺς καιρὸς καὶ κατὰ τοσοῦτον ὑπερπλεόνασεν ὁ ζῆλος τῶν ἄλλοτε πικρῶν κατηγορῶν, ὥστε καὶ τοὺς νέους ἠθέλησαν νὰ παραγκωνίσωσιν ὅλως, ἐπῆλθε δὲ ψυχρότης καθ' ἣν διηρέθησαν, καὶ οὕτως ἐσχηματίσθησαν δύο πλήρη καὶ κάλλιστα κατηρητισμένα Ἀναγνωστήρια τὰ ἑποῖα πάλιν μετ' ὀλίγον ἠνώθησαν.

Πόσοι δὲ φανταζέσθε ὅτι ἦσαν οἱ συνδρομηταὶ τοῦ Ἀναγνωστηρίου τούτου; ἄνω τῶν τριακοσίων.

(ἀκολουθεῖ)

Ἐκ τῆς Ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς 4 Ἀπριλίου μαθάνομεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς Δέρβυ ἀφοῦ ἔλαβε τὸ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἔστειλαν οἱ τοῦ διαμερισματος Λεμησοῦ εἰς τὴν Α. Μ. τὴν Βασιλισσαν περὶ τοῦ νομίσματος, ἔστειλεν ἀντιγραφον τούτου εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Ἀρμοστήν, ζητῶν τὰς κρίσεις του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου περὶ τοῦ ὁποίου «τινὲς καλοῦντες ἑαυτοὺς κατοίκους Λεμησοῦ» ἔστειλαν τὸ ρηθὲν τηλεγράφημα. Ὁ Ἀρμοστής ἀπήντησεν ὅτι «ἀπὸ τῆς κατοχῆς εὑρέθησαν ἐν Κύπρῳ τρεῖς διατιμήσεις νομισμάτων. Ἡ Κυβέρνησις θέλουσα νὰ διορθώσῃ τὰς ἐκ τούτου συγχύσεις καὶ ἀνωμαλίας, ἐθεώρησε καλὸν νὰ καταστήσῃ τούτο ὁμοίμορφον, ἀλλ' οἱ Λεμησσοὶ ἐνόμισαν ὅτι τούτο θὰ γίνῃ ἀφερμὴ νὰ πωλώσιν εὐθηνότερα τὰ ἐμπορεύματα των καὶ ἀντέστησαν.» Ἡρώτησε—λέγει προσέτι ὁ Ἀρμοστής— τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ τηλεγραφείου νὰ μάθῃ τίνες οἱ ἀποστείλαντες τὸ τηλεγράφημα ἀλλὰ δὲν τῷ εἶπον. (Ἀκτανόητον μᾶς φαίνεται, ἀφοῦ τὸ τηλεγράφημα ἔφερεν ὑπογραφὴν γνωστοῦ ἐμπόρου τῆς πόλεως τοῦ κ. Π. Χριστοδουλίδου ἀντιπροσωπεύοντος πλέον τῶν 300 ὑπογραφᾶς χωρικῶν τοῦ διαμερισματος Λεμησοῦ ἢ μὲν Α. Ε. ὁ Δέρβυ νὰ λέγῃ «τινὲς καλοῦντες, ἑαυτοὺς κατοίκους Λεμησοῦ» ἢ δὲ Α. Ε. ὁ Ἀρμοστής νὰ ζητῇ νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ τηλεγραφείου τοὺς ἀποστείλαντας τὸ τηλεγράφημα. Τούτο μᾶς δίδει νὰ ἐνοήσωμεν ὅτι τὸ τηλεγράφημα ἐστάλη ἄνευ ὑπογραφῆς). Ἐν τέλει ὁ Δέρβυ ἐγκρίνει ὅλως τὰς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου πράξεις τοῦ Ἀρμοστοῦ.

Τὴν Δευτέραν (8) 20 Ἰσταμένου) περὶ τὰς 11½ π. μ. ἀφίκετο εἰς Λεμησοῦν ἢ Α. Π. ὁ ἅγιος Κιτίου. Ἄπαντες οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἤχουν κατὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν εἴσοδον τοῦ λαυφίλους Ἐθνάρχου ἡμῶν, πλείστοι δὲ πολῖται ἔδραμον εἰς συνάντησίν του, ὅν ἐγκαρδίως καὶ μετὰ ζητωκραυγῶν ὑπεδέξαντο.

ΦΥΓΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὡς γνωστὸν πρώτη ἢ «Σάλπιγξ» ἐ-

μέμφατο καὶ δὴ καὶ σκληρότατα τῆς διαγωγῆς τοῦ κ. Δ. Πιερίδου ἐν τῷ ζητήματι τοῦ προϋπολογισμοῦ. Κατὰ δημοσιογραφικὸν καθῆκον δὲν δυνάμαθα νὰ ἀρνηθῶμεν τὴν δημοσίευσιν πάσης ἐπὶ τοῦ ζητήματος διατριβῆς. Τούτο μάλιστα καθίσταται, καθ' ἡμᾶς, ἀναγκαῖον, διότι οὕτω δύναται νὰ γνωσθῇ, ἂν οὕτως ἢ ἄλλως, ἐνέχονται ἄλλοι τινὲς ἐν τῇ σκανδαλώδει ταύτῃ ὑποθέσει, καθ' ὧν δεόν, ἔπως ὦμεν δίκαιοι, νὰ στρέψωμεν σκληρῶς τὰ βέλη ἡμῶν, ἀψηφόντες ὅλως περὶ τοῦ ποιοῦ τῶν προσώπων ὡς τούτο ἀπέδειξεν ἡ μέχρι τοῦδε πορεία τοῦ φύλλου ἡμῶν.

Κύριε Συντάκτα!

Ἡ Ἀληθὴς Ὀπτασία τοῦ αἰῶνος μας.

Ὅποια καὶ ποῖα αἱ ἐγγραφὸι ὑποχρεώσεις τοῦ Βουλευτοῦ μας Κυρίου Δ. Πιερίδου ἐπὶ τοῦ σκανδαλώδους ζητήματος τοῦ προϋπολογισμοῦ; Ἐρωτῶνται οἱ χολόεντες πατριῶται, τὰ ἐγκριτὰ φύλλα νὰ ἀπαντήσωσιν ἀλλ' οὐδὲ γὰρ περὶ τούτου. Ἀρκοῦνται μόνον νὰ καταδικάζωσι τὴν πολιτικὴν τοῦ γέροντος κατὰ τὸ δοκοῦν, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ παρουσιάσωσιν ἀποδείξεις διὰ τὰς κατηγορίας των, ἄρα λοιπὸν, αἱ κατηγορίαι των ἂς συνοψισθῶσιν εἰς τὸ «ἡ ἀληθὴς Ὀπτασία τοῦ αἰῶνος μας.»

Πραγματικότης ψηλαφητή.

Αἱ ἐγγραφὸι ὑποχρεώσεις, αἱ ἐγγραφὸι ὑποχρεώσεις τοῦ Κυρίου Δ. Πιερίδη καθ' ἃ ἐμάθομεν παρ' ἀξιοτιμοῦ Βουλευτοῦ, ἦσαν ἀπλή γνώμη τοῦ γέροντος, διατυπωθεῖσα ἐν εἰδει προτάσεως, ἣν ἠσπάσθη ὁ Κύριος Νικολαΐδης καὶ τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ καταθέσῃ ἐπὶ τοῦ Βουλευτικοῦ τάπητος μὲ ὑποτιμήσιν τοῦ γέρο Πιερίδη. Ἐπταίσε λοιπὸν ὁ γέρο Πιερίδης, διότι δὲν ὑπεβλήθη ἡ πρότασις εἰς τὸ Νομοθετικὸν καὶ διότι κατὰ συνέπειαν δὲν ὑπεστήριξεν αὐτήν; ἂς ἐρωτήσωμεν τοὺς βουλευτὰς μας, οἵτινες ἦσαν αὐτόπτεροι τῶν ἀδικημάτων ἐγένετο παραίτιος ὁ Κύριος Δ. Πιερίδης. Νομοθετικόν! Ἐπὶ τοῦ σκανδαλώδους ζητήματος τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ τὴν ἐλάττωσιν καὶ τροποποίησιν τοῦ ὁποιοῦ ἐγένετο τὸ πᾶν ἀνάστατον, ἢ ἐρωτῶ εἰς τί θὰ μᾶς ὠφέλει; Διατί ἐνῶ συνέταπτες τὰς ἐλαττώσεις τῶν πέντε γνωστῶν σοι κονδυλίων, καὶ ἐσκόπεις νὰ καταθέσῃς ταύτας, μὲ ὑποστήριξιν τοῦ κ. Δ. Πιερίδη, διατί λέγω δὲν κατέθετες ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τοῦ Συμβουλίου τὴν περὶ ἐλαττώσεως ἢ τροποποιήσεως πρότασιν, ἵνα τύχῃ καὶ τῆς ὑποσχεθείσης ὑποστηρίξεως τοῦ κ. Δ. Πιερίδη; Διατί ἅμα ἐζητήθη ἡ ἀναβολὴ καὶ δὲν ἐπετεύχθη (πράγμα ὅλως ἄτοπον) καὶ ἐπρόκειτο ἡ συμ-

ψήφισις ἢ καταψήφισις, ὡς ἕκαστος ἀνεξαρ-
τήτως πάσης ὑποχρεώσεως ἔφρανε, δικαί-
α λέγω ἐν τῷ βραχυτάτῳ χρόνῳ τῆς ἀνακο-
πῆς περιήρατο πιττάκιον ἀπὸ χεῖρας εἰς
χεῖρας μεχριστότου ἐπεδόθη τῷ κ. Δ. Πιε-
ριδῇ; Δικαί᾽ ἐγράψατε ἐν τῷ πιττακίῳ τὴν
σοβαρὰν ἡμῶν θέσιν, καὶ τὴν σωτηρίαν ἢ ἀ-
πολείαν τῆς Βουλῆς, καὶ μετ' αὐτῆς ἀπάν-
των τῶν συμφερόντων τῆς νήσου, ἀρχιτε-
κτονικῶς φερόμενοι; Δικαί᾽ ἐξεφράζετε τὴν
λύπην ἡμῶν δικηγόρου τοῦ στέμματος, ὅ-
τι ἀγνοοῦντες τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπικύρωσιν
τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ προ-
έβητε εἰς τὴν τροποποίησιν αὐτοῦ, ἄλλως
θὰ κατεψήφιστε κατὰ πάσης τροποποιή-
σεως; Δικαί᾽ εἰς τὰς ἐπερωτήσεις τοῦ Σ.
δημοσίου διὰ τὴν ἐκκληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ
ἀνάγκαστον διαγωγὴν τοῦ κ. Πιερίδη, ἐτη-
ρεῖτε σιγὴν μὴ παρέχοντες αὐτῷ τὰς δεού-
σας καὶ ἀκριβεῖς πληροφορίες; "Μήδενι
δικὴν δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς."

Καὶ ὅμως ὁμάς τις, ἀγνοοῦσα τὰ καθέκα-
στα, πέπεσε λάβρως ἐναντίον γέροντος θελή-
σαντος καὶ εἰς τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς
ζωῆς του νὰ ὑπηρετήσῃ ὅσον ἔνεστι τὴν πα-
τρίδα του. Τὸ ἀληθὲς φιλόπατρι τούτων
ἀνεεγγνωρίσθη ἐκ τῶν παρασῆμων παρε-
χώρησαν ἐξαιρετικῶς τοῖς μόνοις ὑβρισταῖς
τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἀναμφιβόλως τὰ νέφη
τῆς ἀληθείας, ὀπτασίας τοῦ αἰῶνος ἡμῶν θὰ
διασκεδασθῶσι καὶ θὰ ἀναφανῇ ἡ ψήλαφῃ
τῆ πραγματικότητος.

Ἐν Λάρνακι

Κ. Σ. Κ.

Πρὸς τὴν Σύνταξιν τῆς «Σάλπιγγος».

Μέχρι σήμερον ἠγνοοῦμεν ἂν ἐνῶ ὑ-
πάρχει χωριστὸν νεκροταφεῖον εἰς Ἄγ.
Νικόλαον ἡδύνατο νὰ ἐπιτραπῇ νὰ κτί-
ζονται ὀγκώδη κενοτάφεια ἐντὸς τοῦ
στενοτάτου περιβόλου τῆς Ἐκκλησίας.
Ἔχομεν καὶ ἡμεῖς προσφιλεῖς νεκρούς,
ἴσως δὲ δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ κτίσωμεν
τοιαῦτα ἢ καὶ ὀγκωδέστερα. Ἐλπίζο-
μεν λοιπὸν ὅτι θὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς ἡμᾶς
τοῦτο . . . καὶ δὲν θὰ παρεμβληθῇ ἡ-
μῖν ὡς πρόσκομμα τὸ στενὸν τοῦ χώρου.
Δημοσιεύσατε παρακαλῶ τοῦτο ὑπ' εὐθύ-
νην μου κ. Συντάκτα ἵνα γνωσθῇ ὅτι ἐ-
λάβομεν σημειώσεις τούτου.

Λεμησῶ 22 Μαρτίου 1885.

Εἰς πολίτης.

Κύριοι χωρικοὶ! Μὰ πόσαις χιλιάδες
φοραῖς πρέπει νὰ σὰς πῶ νὰ προσέχετε νὰ
μὴ κάμνετε πράγματα διὰ τὰ ὅποια νὰ
πληρώνετε ἔπειτα 15 καὶ 20 λίρας πρό-
στιμον; Μὰ πότε θ' ἀνοίξετε κεῖνα τ' αὐ-

τιά σας ν' ἀκούσῃτε τί σὰς λέγω καὶ νὰ ἐν-
νοήσῃτε ὅτι καλὰ σὰς λέγω; Τί αὐτὰ εἶ-
νε αὐτὰ! τί κεφάλι εἶν' αὐτὸ πῶχετε νὰ
σὰς κοπανίξῃ κάνας μέρα νύκτα καὶ νὰ μὴ
ἴνοιθέτε. Μὰ λοιπὸν ὅτι σὰς κάμνει ἡ ἐν-
θένησις σὰς πρέπει. Νὰ! προχθεὶς δύο ἄκρα
σάδες ἀπὸ τὰ χωρία Λεμησῶ, διότι ἠθέλη-
σαν νὰ κρούσῃν ὀλίγον κρασί ἀπὸ τοῦς τα-
τζίαιδες, δηλαδή νὰ κλέψουν τὸ πρᾶγμα
των αἱ ἀνόητοι, ἐπλήρωσιν ὁ μὲν ἕνας διὰ
500 ὀκάδας κρασί καὶ διότι ἠθέλησε καὶ
νὰ δωροδοκῆται τὸν ὑπὸ κλητὸν νὰ μὴ το-
γράψῃ, 10 λίρας, 15 σελλίνα καὶ 3 γρό-
σια πρόστιμον, ὁ δὲ ἄλλος διὰ 20 ὀκάδας
κρασί πούθελε νὰ κρούσῃ, ἔδωκεν 26 λίρας
11 σελλίνα καὶ 3 γρόσια πρόστιμον. Σὰς
ἀρέσει λοιπὸν τοῦτο; Καλὰ λέγει ἡ παροι-
μία. "Τὸ σχοινὶ τοῦ χωριότη μόνον δὲν
φθάνει καὶ διπλὸν περισσεύει. Ἐγὼ σὰς λέ-
γω νὰ προσέχετε ἀπὸ τέτοιαις δουλειαῖς,
διότι ἡ Κυβέρνησις ἢ σημερινὴ δὲν χωρα-
τεύει, δὲν ἔχει ἔλεος, δὲν ἔχει φιλανθρωπίαν
οὐδὲ ἴσα μ' ἕνα φύλλον πᾶνω τῆς, καὶ κυ-
νηγεῖ τὰ πρόστιμα μὲ τὸ τουφέκι καὶ μὲ
τὴν πιστολόγγαν, καὶ σεις δὲν ἀκούετε. Ἄς
ταῦτη λοιπὸν ἡ κεφαλὴ σας.

Φαίνεται ὅτι ὅσοι δικαίως ἢ ἀδίκως λά-
βωσιν ἀρχηγίαν τινὰ, πρέπει νὰ κατανή-
σωσιν ἀδιάκριτοι διὰ νὰ διατηρήσωσι τὴν
ἀρχὴν των. Τοῦτο πάγω νὰ καταλάβω κ'
ἐγὼ, ὕστερα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀπὸ
πολλὰ καθημερινὰ φαινόμενα. Τὸ σύστημα
τούτου ἀκολουθῶν καὶ ὁ κύριος Θάνατος παρε-
μόνευε καὶ ἐπερίμενε ἕνα δυστυχῆ νέον ἐκ
τῶν περιχώρων Λεμησῶ νὰ ἐτοιμάσῃ ὅλα
νὰ νυμφεῖθῃ, νᾶλθῃ εἰς τὴν Λεμησῶν νὰ
προσκάλεσθῃ τοὺς φίλους του εἰς τοὺς γάμους
του, καὶ μόλις νὰ ὑποστρέψῃ, τὸν ἤρασε
καθ' ἣν στιγμὴν εἰσῆρχετο εἰς τὸ χωρίον
του. Τοιαύτην κατάχρησιν ἐξουσίας μόνον
Κυβερνήσεις Εὐρωπαϊκαὶ δύνανται νὰ κάμω-
σιν ὡς εἶδομεν, ἐπάθομεν, ἐδιδάχθημεν.

Ψώρααααααν!!! Μὰς κατέβησαν σήμε-
ρον (Δευτέραν) πρῶτ' πρῶτ' κατὰ βαπορούδι
Τούρκικα πού μὰς ἐ γέ μ ι σ α ν τὸ λιμᾶ-
νι. Πᾶν φαίνεται ἔς τὴν Ἀνατολήν, διότι
ἤρχοντο ἀπὸ τὴν Δύσιν. Καὶ ξεύρετε πόσα;
πλήθος! σωστὰ τ ρ ι ε ἰ α! Αἱ! μήπως τὰ
τρία δὲν εἶνε πληθυντικὸ ἀριθμὸς;

Συμβουλευόμεν τὸν Α. συνδρομητὴν
τοῦ Κυπριακοῦ Συλλόγου ἵνα παύσῃται
κατὰ τὸν ὅρον τοσοῦτον κατὰ τῶν 20—
30 νέων τῶν μελλόντων νὰ ἐγγραφῶσιν
ὡς συνδρομηταὶ πρὸς ὑπεστήριξιν τοῦ
ἱεροῦ τούτου καταστήματος. Ἀναγνω-
ρίζομεν τὴν δεινότητα τῆς θέσεως αὐτοῦ
ἐγγραφομένων ὡς συνδρομητῶν μορφω-

μένων νέων· ἀλλ' ἄς μάθῃ ὅτι οἱ κύριοι
οὗτοι οἱ εἰς καλὰς τῆς πρωτευούσης
οἰκογενείας ἀνήκοντες, οἱ ἐπὶ δεκαετείαν
ἄλλοτε ὑτάρξαντες συνδρομηταὶ Συλ-
λόγου καὶ Ἀναγνωστηρίων, οἱ τὸ καλὸν
τοῦτο ἔργον πρῶτοι ἀναλαβόντες, εἰπερ-
χόμενοι ἐν τῷ Καταστήματι δὲν θὰ ἐμ-
ποδίσωσι τοὺς ἰδιοτελεῖς σκοπούς του οὗς
ἔχει κατὰ νοῦν. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀξι-
ότιμος τοῦ Κυπριακοῦ Συλλόγου Ἐπι-
τροπεία ἐποφθαλμιῶσα τὴν πρόσδοον τοῦ
Σωματείου τούτου θέλει περιφρονῆσαι τοι-
οῦτους γαυγισμούς ὀφτινες, ὡς γνωρίζωσιν,
ἐπέφερον τὴν λυπηρὰν θέσιν εἰς ἣν τὸ
Σωματεῖον σήμερον εὐρίσκεται ἐκ 50
μόνον μελῶν συγκείμενον, ἐνῶ ἔλλοτε
τοιαῦτα Σωματεῖα ὄντα ἐν Λευκωσίᾳ
συνέκειντο ἐξ 100 καὶ πλείονων μελῶν
ἕκαστον. Εὐελπιστοῦμεν ὅτι δὲν θὰ ἀ-
ναγκασθῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἄλλοτε
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

Λευκωσία

Εἰς συνδρομητῆς.

Μεγάλαι, ὡς γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσί-
ας, δυσαρτέκειαι λαμβάνουσι χώραν μεταξὺ
τῶν ἐνοριτῶν τῆς Ἐκκλησίας Φανερωμένης
ἐνεκεν τοῦ ζητήματος τῆς Καλογραίας. Ἐ-
πιφυλαττόμενοι νὰ γράψωμεν περὶ τούτου
προσεχῶς, περιοριζόμεθα μόνον νῦν παρακα-
λοῦντες τὴν ἐντιμὸν τῆς Ἐκκλησίας Φανε-
ρωμένης Ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν πολλὰς τῶντι
χάριτας ὀφείλει ἡ ἐνορία ἐπὶ τῇ εἰλικρινεῖ
καὶ ἀόκνῳ προσπάθειᾳ τῆς, ἵνα καὶ περὶ
τούτου τοῦ ζητήματος σκεφθῇ καὶ ἀποφα-
σίση ὅ,τι καλὸν τῇ ἐνορίᾳ, διότι εἶνε πράγ-
ματι λυπηρὸν τοιαῦτα πράγματα νὰ λαμ-
βάνωσι τοσαύτας διαστάσεις.

Τὸ τῆς πρωτευούσης πταισματοδικεῖ-
ον ἀπέρριψε τὴν κατὰ τοῦ γενικοῦ ἐπό-
πτου τῶν προσόδων κ. Βιστάκη γενομέ-
νην κατηγορίαν, τῆς διαδικασίας διαρ-
κεσάσης, καθ' ἃ ἐμάθομεν, τρεῖς ὀλοκλή-
ρους ἡμέρας.

— Αἱ τῆς πρωτευούσης ἱπποδρομίας
ὑπῆρξαν, καθ' ἃ ἐπληροφορήθημεν, πο-
λυπληθέστεραι ἢ ἄλλοτε.

Καὶ μίαν ἐξήγησιν μὲ τοὺς ἀναγνώ-
στας μας.

Ξεύρετε ὅτι οὐδὲν πρᾶγμα εἰς τὸν λό-
σμον εἶνε τέλειον καθ' ὅλα (ζητοῦμεν συγ-
γνώμην ἀπὸ τὰς φίλας ἀναγνωστρίδας μας
ὡς πρὸς τοῦτο) ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ὁ Ἥ-
λιος ἔχει κηλίδας, καὶ τοῦτο εἶνε πρό-
νοια Θεοῦ διὰ νὰ μὴ παρακονώμεθα.

Ἀπό λάθη δὲ καὶ σφάλματα ξεύρετε ἐπίσης ὅτι εἶνε γεμάτος ὁ κόσμος, καὶ τοῦτο δύνασθε νὰ τὸ συμπεράνητε ἀκούοντες (καὶ ἀκούουσαι) καθ' ἑκάστην «συγγνώμην» καὶ ἐπὶ τὸ πολιτικώτερον «παρτὸν» ἔτσι εἶνε ἢ ὄχι; Ἀφοῦ λοιπὸν εἶνε ἔτσι—διότι ἡ σιωπὴ σημαίνει κατάφασιν—θὰ συγχωρήσητε βεβαίως καὶ τὴν «Σάλπιγγα» τῆς ὁποίας οἱ στοιχειοθεταὶ ἐπειδὴ εἶνε Εὐρωπαϊκοὶ κάμνουν ἐνίοτε μερικὰς ἀλλαγὰς γραμμάτων, καθὼς τὸ Λ α εἶ ποῦ τῶκαμαν Ἀ λ εἶ εὐγαλαν δηλ. τὴν κοιλίαν του καὶ τὴν ἔβαλαν ἰς τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ εἰκονίσουν τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων, τὸ «ἔμπορος» μᾶς τὸ ἔκαμαν «ἔμπορδος» διὰ νὰ μᾶς ἀποδείξουν ὅτι μόνον παρὰ τοῖς ἔμποροις εὐρίσκεται τοιαύτη διάθεσις . . . κ.λ. Ὡστε, ὅταν εὐρίσκετε ποῦ καὶ ποῦ τέτοια, ἐνθυμίζετε τὰς κηλίδας τοῦ Ἡλίου καὶ διδετε πέρασιν ὡς εἰς πολλὰ ἄλλα, χριστιανικῶς δὲ πράττοντες νὰ μὲ συγχωρήτε.

«Ποῖα τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλλήλων Τελωνείου»;

Διὰ νὰ προαχθῆ, τιμηθῆ, ἐπαινεθῆ, εἰς τελωνειακὸς ὑπάλληλος, πρέπει νὰ γεννήσῃ πᾶσαν δυνατὴν δυσκολίαν διὰ τὸν πελάτην του, δυστυχῆ ἔμπορον. Ἐκαστος ὑπάλληλος τοῦ Τελωνείου, θεωρεῖ συμφέρον του καὶ ὡς ὄπλον καλῆς ἀτομικῆς του συστάσεως μεταχειρίζεται τὴν δυσκολίαν. Νομίζουσιν οἱ Κύριοι οὗτοι, ὅτι ἀρκεῖ νὰ κάμῃ τις σφοδρὰ, πικρὰ, παρὰπνονα ἐναντίον των, ὅπως τεθῶσιν εἰς τὴν σειρὰν τῶν εὐνοουμένων τοῦ Προϊσταμένου των; Μεταξὺ τῶν τοιούτου εἶδους ὑπαλλήλων διακρίνεται καὶ ὁ τὰ πάντα εἰδῶς Δεσποτιὰς, ὅστις τοῖς μὲν ἔλκουσι τὸ γένος τοῦ Ἀρείου παρέχει εὐκολίαν, τοῖς δὲ παρέχουσιν αὐτῶ τὸν ἐπιούσιον Γραικοῖς, δεικνύει τὸν τρόπον τοῦ περιφρονεῖν καὶ περιδιαβάλλει ἐν τῷ Τελωνεῖῳ, ὡς ἄλλος Δικτάτωρ αὐτοῦ καὶ ἐκφράζων τὰς διαφορὰς τῶν δυσκολωτάτων ἀποφάσεις. Ἴδου ἄρα; τὰ καθήκοντα τῶν ὑπαλληλικῶν τούτων.

Κεραυνός.

Ἀάρνκι 11. 4. 85.

Κυρήνια 31 3. 85.

Φίλε Συτάκτα!

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐπισκέψατο τὴν μικρὰν ἡμῶν πόλιν ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής οὗτινος τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἰδίαις δαπάναις ἀνήγειρε μυσισοστόλιστον ἀψίδα παρὰ τὴν προκουμαῖαν, ἐστολισμένην με-

τὰ τῶν διαφορῶν τῆς ἐποχῆς ἀνθῶν ἐν ἣ κρησαν ὅτε διδάσκαλος κ. Πανἄρετος μετὰ τῶν μαθητῶν του, ἡ διδάσκαλος Δεσποσὴν Μαρία Παναγὴ μετὰ τῶν μαθητριῶν της, πάντες οἱ τῆς Κυβερνήσεως ὑπάλληλοι, τὰ τοῦ Δημαρχείου μέλη καὶ πλείστοι τῶν πολιτῶν. Μετὰ ταῦτα ἐκτεταμένος ὑπὸ τοῦ κ. Μιτῆ ἐξεφωνήθη λόγος τῶν τῆς Κυβερνήσεως πραγμάτων ἀφορῶντος καὶ τινῶν ἄλλων. Καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Λοιζίδου ἐπίσης ἐγένετο σύντομός τις πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα προσφώνησις

Μετὰ τὸ πέρας δὲ τῆς ὑποδοχῆς πρὸς τὴν Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής εὐηρεστήθη διὰ λογιδρίου νὰ προσκαλέσῃ τοὺς πολίτας εἰς τὰς 3 μ. μ. ὥρας εἰς τὴν τοῦ ἐνταῦθα Διοικητοῦ οἰκίαν, ἐνθα ἔδωκε πρὸς τοὺς πολίτας τὰς μυρίας του εὐχαριστίας διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ὑποδοχὴν ἣτις πομποδῶς πως καὶ μετὰ ζητωκραυγῆσεων ἐτελέσθη.

Μετὰ ταῦτα ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής μετὰ τοῦ Διοικητοῦ κ. Κένιον καὶ κ. Σίγκλαιρ ἀνεχώρησαν εἰς Πέλλα—Παῖς, ὅπως ἐπισκεφθῶσι καὶ ἐκεῖσε τὰ λαμπρὰ μέρη τῶν ὁρέων ἐκεῖνων. Αὐθημερὸν δ' ἐπέστρεψαν εἰς Κυρήναιαν, ἵνα καὶ εἰς Καραβάν καὶ εἰς πλείστα τῆς Κύπρου μέρη κάμωσι τὴν περιουσίαν των.

Τὴν Κυριακὴν δὲ περὶ τὰς 4 μ. μ. ὥρας ἐπισκέφθησαν καὶ τὸ ἐνταῦθα Ἀλληλοδιδακτικὸν Σχολεῖον καὶ Παρθενωγωγεῖον.

Δ,

Σ κ α λ α θ ὄ ρ μ α τ α .

Ἀλληλογραφία Καρφίτζας καὶ Βελόνης.

Ἡ χρυσὴ Καρφίτζα πρὸς τὴν Βελόνην.

Α'.

Περσπουδάστος μοι φίλη!

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου, καὶ ἴσως ἀνεπιστρεπτι, παρήλθον αἱ εὐτυχεῖς ἐκεῖναι ἡμέραι καθ' ἃς ἠσυχάζαμεν ἡ μία πλησίον τῆς ἄλλης ἐπὶ τῆς ἐξ ἐρυθροῦ βελούδου ὠοειδοῦς τολύπης τῆς οἰκοδεσποίνης μας, ὡς ἐπίσης παρήλθον αἱ νύκτες ἐκεῖναι αἱ συντεμνόμεναι διὰ τῆς ἀτελευτήτου συγνευθῆς, ἣν ἐποιοῦμεν δετὴ ἡ σιγὴ ἦτο διακεχυμένη πανταχοῦ καὶ ἡ σελήνη ἔπεμπε μίαν ἀκτίνα διὰ μέσου τῆς ρυγμῆς τῶν δικτυωτῶν παρθυροφύλλων, διὰ νὰ μᾶς φωτίζῃ μὲ τὴν γλυκεῖαν ἀγλήν της, καὶ νὰ καθίσταται πρὸ πάντων περιφανεῖς ὅλας τὰς ἰδικὰς μας χάριτας.

Ἐξήλευσα τότε, φίλη μου, τὴν τύχην σου, πλὴν ἐτι περισσότερον τὴν ζηλεύω τώρα. Διατί νὰ μὴ ἔχω καὶ ἐγὼ τὸ λεπτόν καὶ ραδινόν σου ἀνάστημα, τὸ μικρὸν χρυσὸν ὠτίον σου, τὴν ὀξείαν ἀκίδα σου, ἣτις διέρχεται καὶ τὸ λεπτότερον ὕφασμα χωρὶς

ν' ἀφήσῃ ἔχνη ἐπ' αὐτοῦ; Ἀ! σὺ δὲναῖσαι ὡς ἐγὼ ἐν κομψὸν παίγιον, λαμβανόμενον εἰς χεῖρας καὶ ριπτόμενον κατ' ἀρέσκειαν . . . εἶσαι μία φιλόπονος ἐργάτρια, ἐπιδέξιος εἰς ἄκρον, τιμωμένη παρὰ πάντων, διότι χρησιμεύεις πανταχοῦ καὶ εἰς πάντας.

Ἀκουσον μίαν στιγμὴν τὴν ἀφήγησιν τῶν συμβάντων μου: Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀπεχωρήθημεν, ἡ οἰκοδεσποινὴ μας, καθὼς γνωρίζεις, μὲ ἔθετεν ἐπὶ τοῦ πολυτίμου ἰνδικοῦ σαλίου της καὶ ἤμην εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος ὡς ἐπιδεικνύουσα ἀφ' ὕψηλῶς τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν ὠραιότητά μου. Ἐξῆλθεν ἤδη μέχρι τοῦ προαυλίου καὶ ἠτοιμάζετο ν' ἀναχωρήσῃ, ὅτε ἐποίησαντο αὐτῇ τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη ἦτο θερμότερα παρ' ὅσον τὴν εἶχαν ὑποθέσει ἀμέσως λοιπὸν προσκαλεῖ τὴν θαλαμηπόλον της, τὴν Μαρίαν ἐκεῖνην τὴν ἀνόητον . . . καὶ τῇ ζητεῖ ἐνδυμα ἐλαφρότερον. Ἡ θαλαμηπόλος ἐξετέλεσε κατὰ γράμμα τὴν διαταγὴν τῆς Κυρίας της καὶ μὲ ἔθεσεν—ὦ! ὅταν τὸ συλλογιζομαι πνίγομαι εἰσέτι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ—μὲ ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ ἰδίου της στηθοδέσμου, ἡ αὐθάδης! ὡς ἐάν ἤμην ἡ χυδαιοτέρα τῶν καρφίτζων! Καὶ ἐν τούτοις δὲν λησμονεῖς βέβαια ὅτι ἔχω μίαν πολλὰ ὠραίαν καὶ κομψὴν κεφαλὴν κεχρυσωμένην, τετορνευμένην, καὶ ὅτι τέλος εἶμαι ἀξία νὰ κοσμῶ τὴν κεφαλὴν τῆς Αὐτοκρατορίσσης!

Δυστυχῶς, μὲν εἰσέτι ἐπὶ τῆς ἀφορήτου ταύτης θέσεως. Γράψον με λοιπὸν συμβούλευσόν με, ἢ μᾶλλον ἀπεύθυνον παραμυθητικὰς τινὰς λέξεις πρὸς τὴν δυστυχῆ καὶ περιφρονηθεῖσαν φίλην σου. Χρ. Π.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμιτσόου.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασίον μαῦρα ἀπίσσα γρ. 175

,, μαῦρα συνήθη ,, 130—168

Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκτὰ παρ. 75.

Χαρούπικ εἰστάς ἀποθήκας 95—98 τὸ χαλ. καντάρι.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

δ σίτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 18—22.

ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 10—12.

ἀλευρὶν ἀκοσκίνιστον ἐντόπιον 40—45

Λύσις τοῦ 56 αἰνίγματος.

Θήρ—θήρα

Αὐτὴρ ὁ Ε. Μ.

Αἰνίγμα 57

Ὁλόκληρον ὑπάρχω ἀνθρώποις πειρατμός, Τὸ ἡμισὺ μου εἶνε τῇ φύσει στολισμός.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.